

Čo sa skrýva za čudnou, popletenou argumentáciou retardovaného ministra Naďa? Načo potrebuje nakúpiť ďalšie americké vrtuľníky? Čo mu za to slúbili?

- CZ24 News | 12. února 2021

SLOVENSKO: Minister obrany Jaroslav Naď oznámil zámer kúpiť pre svoj rezort ďalšie dva vrtuľníky Black Hawk. Ak mu to vláda odsúhlasí, Slovensko ich bude mať namiesto deviatich až jedenásť. Ale čosi tu nesedí

Od Američanov máme na stole jedinečne výhodnú akciovú ponuku, ktorej sa jednoducho nedá odolať: na nákup americkej vojenskej techniky dostalo Slovensko špeciálnu zľavu vo výške 50 miliónov dolárov (cca 41 miliónov eur), za podmienky, že druhú polovicu Slovensko zaplatí zo svojho rozpočtu. Teda ak kúpime techniku s cenovkou 82 miliónov eur, zaplatíme iba polovicu. No dá sa za týchto podmienok nenakúpiť? Mimochodom, je zvláštne, že za bývalej vlády, keď mala ministerstvo obrany Slovenská národná strana, Slovensko na túto americkú ponuku nereflektovalo... Prečo asi?

Minister Naď rozhodol, že sa kúpia ďalšie dva stredne ťažké vrtuľníky Black Hawk. Obchod by sa mal zrealizovať ešte tento rok. Nákup vrtuľníkov musí ešte schváliť vláda, čo však, vzhľadom na Naďovu pozíciu v OĽaNO, je možné považovať za takmer hotovú vec – zdá sa, že by akciu mohla prekaziť len nejaká zápletká, v ktorej by sa táto supervýhodná kúpa stala predmetom nejakej koalíciej schválnosti alebo vydierania.

Ale prečo tento nákup? Je to trochu podozrivé

Prečo sa však Nad' rozhodol kúpiť práve ďalšie dva stredne ťažké vrtulníky Black Hawk? Toto rozhodnutie je radikálnou zmenou názoru v porovnaní s tým, čo ministerstvo deklarovalo doteraz. Pôvodný zámer totiž bol kúpiť ľahké vrtulníky, mali to byť americké Bell 429. Minister Nad' ešte v lete vysvetľoval, že rezort obrany potrebuje skôr ľahké vrtulníky: „Za vyčlenený balík peňazí by sme mohli nakúpiť šesť až sedem vrtulníkov ľahšieho typu,“ hovoril vtedy Nad'.

Vysvetľoval, že stroje Black Hawk sú „mercedesmi medzi vrtulníkmi“ a síce sú kvalitné a robustné, ale je príliš veľkým luxusom používať ich na bežné úlohy v mierových podmienkach. Na práce ako je hliadkovanie, evakuácia ranených, preprava VIP osôb alebo pátranie po posádkach havarovaných lietadiel plne postačujú aj ľahšie stroje, ktorých prevádzka je až trikrát lacnejšia než prevádzka vrtulníkov Black Hawk, tvrdil Nad' ešte nedávno.

A predsa sa namiesto šiestich či siedmich ľahkých vrtulníkov rozhodol kúpiť za tie peniaze dva ťažšie stroje, ktorých letová hodina, ak sa do toho zarátajú aj náklady na servis, stojí až cca 3500 eur. Prečo?

Nie je tá argumentácia trochu účelová a popletená?

Najnovšia argumentácia ministra obrany a jeho ľudí je, že armáda potrebuje prioritne „budovať ťažkú mechanizovanú brigádu, pre ktorú sú vhodné robustnejšie a lepšie chránené vrtulníky Black Hawk.“ Lenže letka vrtulníkov Black Hawk lokalizovaná na leteckej základni v Prešove je už početne kompletná, tak aký je dôvod k nim pridávať ďalšie dva kusy?

Publicista Roman Bednár k tomu hovorí: „Keďže stredné vrtulníky už máme v primeranom počte, logicky výhodnejšie by bolo obstaranie šiestich kusov ľahkých vrtulníkov. Prípadne sme americkú ponuku mohli využiť na nákup modernej pozemnej techniky, ktorej máme nedostatok.“

Ministerstvo vytiahlo ešte jeden argument. Vraj je výhodnejšie mať vrtulníky len jedného typu, vtedy je jednoduchší a lacnejší výcvik pilotov a mechanikov, celý servis okolo letky, realizácia opráv, zaobstarávanie náhradných súčiastok a podporného vybavenia a pod.

To všetko je samozrejme pravda, ibaže ministerstvo obrany si vzápätí svoj vlastný argument poprie, tak trochu škôlkarskou nedôslednosťou: hneď v ďalšej vete totiž deklaruje, že v najbližších rokoch vynaloží desiatky miliónov na to, aby kúpilo aj ľahšie stroje, ktoré dnes armáde chýbajú: „V rámci rozvoja vzdušných síl sa predpokladá aj nákup ľahkých vrtulníkov s cieľom zabezpečenia leteckej a záchrannej služby či úloh v rámci domáceho krízového manažmentu,“ píše sa vo vyhlásení ministerstva obrany.

Človek by sa mohol naivne spýtať: potom už nebude platiť, že je výhodnejšie mať vrtulníky len jedného typu? Koniec-koncov, armáda prevádzkuje dva rôzne typy vrtulníkov aj teraz, keď popri Black Hawkoch má ešte sedem ruských dopravných vrtulníkov Mi-17...

Čo teda tento názorový kotrmelec ministra Naďa skutočne znamená? Nie je náhodou skutočným dôvodom, prečo urobil celkom nepochopiteľný obrat o 180 stupňov, príkaz z istého nemenovaného veľvyslanectva za vysokým plotom?

Špeciálna jednotka na operácie proti „hybridným“ hrozbám?

Nad' hovorí, že štyri z Black Hawkov majú mať výbavu pre „špeciálne operácie“. O čo má ísť, čo sa pod týmto výrazom skrýva? Špeciálne operácie sú tie, pri ktorých proti sebe nestoja konvenčné

armády, ale využívajú sa rôzne hybridné metódy – psychologické operácie, kybernetické útoky či neoznačení vojaci. Súčasťou špeciálnych jednotiek sú preto napríklad elitní výsadkári, ale aj špecialisti na komunikáciu s civilistami a na dezinformácie.

Prečo však nakupovať ďalšie stredne ťažké vrtuľníky v situácii, keď všetky súčasti ozbrojených síl súrne potrebujú obnovu? A čo chcú robiť špecialisti na hybridné hrozby a dezinformácie so štyrmi stredne ťažkými vrtuľníkmi v slovenských podmienkach?

Že by sa niekto pripravoval na naozaj masové prejavy nespokojnosti občanov? Lenže to predsa nedáva logiku: prečo by občania išli protestovať teraz, keď sa Slovensko zbavilo vlády mafie a konečne prišla schopná, antikorupčná, transparentná a demokratická vláda, ktorá bude mať každoročne v rozpočte najmenej o sedem miliárd eur viac (to sú tie, ktoré podľa vyjadrenia premiéra Matoviča každý rok predošlá vláda ukradla), a teda sa vďaka Matovičovi, Krajčímu, Mikasovi a spol. budeme mať konečne lepšie? Toto je veľmi nepravdepodobné. Niektorí preto špekulujú, že možno je dôvod niekde inde.

Súčasť plnenia záväzkov... Drang nach Osten?

Odpoveď sa môže ukrývať vo formulácii, ktorou Ministerstvo obrany svoj pripravovaný krok vysvetľuje: „...vzhľadom na súčasné priority rezortu je potrebné plniť primárne záväzky v oblasti väčších projektov vyzbrojovania (napr. ťažká mechanizovaná brigáda), ktoré zahŕňajú aj viacúčelové vrtuľníky potrebné na vzdušnú podporu pozemných síl vrátane nasadenia vrtuľníkov špeciálnych síl.“

Čo sa myslí pod záväzkami v oblasti väčších projektov vyzbrojovania? Zrejme ide o súčasť širšieho plánu ofenzívnej militarizácie strednej a východnej Európy, ktorú dlhodobo môžeme pozorovať, zjavne ako prípravu na preventívne napadnutie niekoho nebezpečného, kto sa chystá nás zákerne napadnúť. Podľa najnovšie prijatej Bezpečnostnej stratégie by to mohlo byť napríklad to agresívne Rusko, ktoré ročne vydáva na zbrojenie až takmer dvadsaťinu toho, čo Západ, a ktoré tak veľmi potrebuje expandovať na nové teritória, lebo samo má akútny nedostatok životného priestoru, surovín a najmä nedostatok iných vlastných problémov.

Kúpa ďalších kusov stroja, ktorý bol vyvinutý v roku 1972 predovšetkým pre nasadenie v amerických útočných vojnách vo svete (bojoval v Grenade, Paname, Iraku, Somálsku, Afganistane, na Balkáne či na Blízkom východe), tak môže byť pekným spôsobom, ako osláviť s našimi euroatlantickými bratmi päťdesiatročnicu tohto modelu, ako aj hodnoty, ktoré prostredníctvom neho naši najvernejší spojenci šíria po celom svete.

Zdroj: <https://www.hlavnespravy.sk>